WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Elisabeth

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op de vensterbank	4
E	E van Eb	8
L	L van Laarzenpad	13
I	I van Imkerij	18
S	S van Strand	23
A	A van Aa	28
B	B van Bloemenweide	33
E	E van Eiland	38
T	T van Terp	42
H	H van Heide	46
	De kaart is af!	50
	Wie kwam je tegen?	55
	Oorkonde	57
	Antwoorden	58

Een duif op de vensterbank

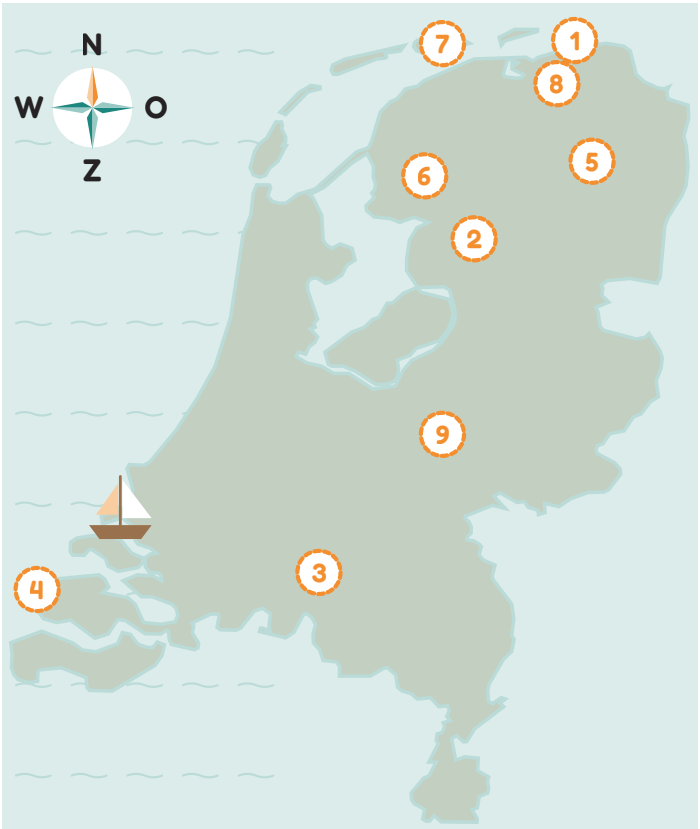

Het was zaterdagochtend. Elisabeth zat op de vloer van haar kamer en bouwde een hoge toren van blokken. Tik-tik, klonk het tegen het raam. De toren wiebelde. Op de vensterbank zat een duif! Hij was grijs, met een glimmend groen kraagje en oranje kraaloogjes.

Aan één poot hing een piepklein kokertje. Het raam stond op een kier. ‘Roekoe,’ klonk het door de kier. ‘Ben jij Elisabeth?’ Elisabeth keek met grote ogen. Duiven kunnen toch niet praten? ‘Ja, dat ben ik,’ zei Elisabeth. ‘Gelukkig,’ zuchtte de duif. ‘Ik ben Pluim, de postduif van de Kaartenmaker. Ik heb iets voor jou.’

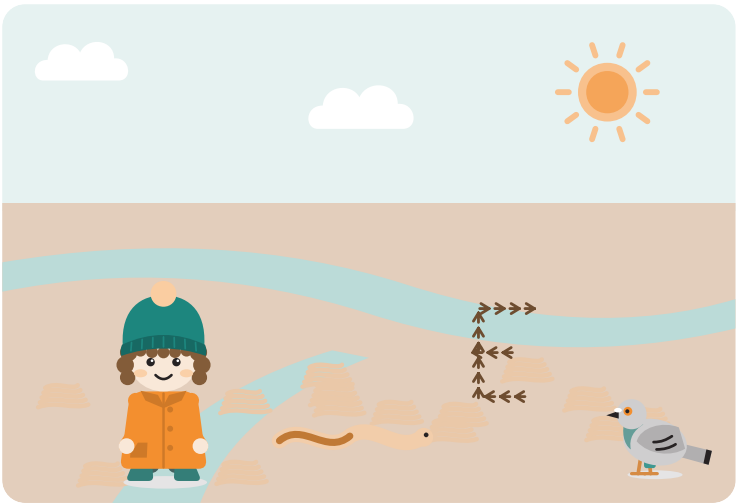
De Namenkaart van

ELISABETH

De kaart die Pluim bracht. Elk rondje is een plek waar een letter van jouw naam op je wacht.

E van Eb

Waar was de zee gebleven? Er lag alleen grijze, glimmende grond met hier en daar een plasje. ‘Het is eb,’ zei Pluim. ‘Het water is weggezakt. Over een paar uur komt het terug. Dat heet vloed.’ ‘Mogen we hier lopen?’ vroeg Elisabeth. ‘Alleen hier, vlak bij de kant,’ zei Pluim. ‘Verder het wad op ga je alleen met een gids.’

Het rook naar zee, naar zout en een beetje naar rotte eieren. ‘Dat is het slik,’ zei Pluim. ‘Daar zit leven in.’ Overal op het wad lagen kleine hoopjes. Ze zagen eruit als spaghetti van zand, kronkel-kronkel-kronkel. ‘Wie heeft die gemaakt?’ vroeg Elisabeth. ‘Een wadpier,’ zei Pluim. ‘Die woont onder het zand, in een gangetje in de vorm van een U. Hij eet zand en haalt er al het lekkers uit.

Wat over is, poept hij weer uit.’ ‘Bah!’ zei Elisabeth. En toen: ‘Haha! Dus dit is allemaal…’ ‘Wormenpoep,’ zei Pluim plechtig. ‘Precies.’ Naast een hoopje zat een gaatje. Daar kwam heel even het puntje van een rode worm naar buiten.

Hup, weer weg. ‘Hij is verlegen,’ zei Elisabeth. ‘Op het wad wonen heel veel van die wormen,’ zei Pluim. ‘Daarom komen er zoveel vogels eten.’ Boven hun hoofd riepen meeuwen. Het wad klonk als een drukke markt.

Echt waar!

De wadpier

De wadpier woont onder het wad in een gangetje in de vorm van een U. De kronkelige zandhoopjes die je bij eb ziet, maakt hij.

Zo groot	tot ongeveer 22 centimeter
Eet graag	kleine stukjes eten die tussen het zand zitten
Herken hem aan	je ziet vooral zijn kronkelige zandhoopjes

Woordspel

Als het water wegzakt, heet dat eb. Hoe heet het als het water weer terugkomt?

Klopt het? Kijk op p. 58.

A van Aa

‘Volgende letter!’ riep Pluim. Elisabeth tikte op de kaart en kneep haar ogen dicht. Woesj! Ze kwamen uit bij een beekje dat door het groen kronkelde. Het water was zo helder dat je de steentjes op de bodem kon zien. ‘Dit beekje heet de Aa,’ zei Pluim. ‘In Nederland zijn veel beekjes en riviertjes die Aa heten. Aa is een heel oud woord voor water.’ ‘Een naam met maar twee letters,’ zei Elisabeth. ‘Die is snel geschreven!’

Opeens schoot er iets langs, laag over het water. Het was zo blauw dat het leek te schitteren. ‘Wat was dat?’ riep Elisabeth. Het blauwe ding landde op een tak boven de beek. Het was een vogeltje met een oranje buik en een lange, scherpe snavel. ‘Een ijsvogel,’ fluisterde Pluim. ‘Een van de mooiste vogels van Nederland.’

De ijsvogel zat doodstil. Hij keek naar het water. Hij keek en keek. En toen: plons! Hij dook met zijn snavel vooruit het water in. Een tel later zat hij alweer op zijn tak, met een klein visje in zijn snavel. ‘Wauw,’ zei Elisabeth. ‘Zo snel!’ ‘Hij maakt zijn nest in een gang in een steile oever,’ vertelde Pluim. ‘Die graaft hij zelf.’

Elisabeth keek naar de oever. ‘Dan lopen we er niet te dichtbij langs.’

